

**БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Р І Ш Е Н Н Я**

від 09 лютого 2021 року

м. Біла Церква

№ 117

Про надання до суду висновку щодо розв'язання спору про визнання малолітньої дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням

Виконавчий комітет міської ради розглянув подання служби у справах дітей Білоцерківської міської ради від 28 січня 2021 року № 113/03-16 «Про розгляд проекту рішення «Про надання до суду висновку щодо розв'язання спору про визнання малолітньої дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням» та рекомендації комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради з даного питання (протокол від 27 січня 2021 року № 01).

Встановлено, що в провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області перебуває справа № _____ за позовом _____ до

_____, яка діє в інтересах малолітнього сина _____ року народження, треті особи:

служба у справах дітей Білоцерківської міської ради про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням.

Згідно зі статтею 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів про визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням обов'язковою є участь органу опіки та піклування, представленого належною юридичною особою, який подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору.

В ході розгляду справи встановлено, що позивач по даній справі проживає в двокімнатній квартирі за адресою:

м. Біла Церква, Київська область, де йому на праві спільної часткової власності належить 1/3 частка житла (свідоцтво про право власності, видане комунальною службою приватизації державного житлового фонду м. Біла Церква Білоцерківської міської ради 08 серпня 2000 року _____). Співвласниками даної квартири також є дружина позивача _____.

Відповідно до витягу з реєстру територіальної громади м. Біла Церква, виданого центром надання адміністративних послуг Білоцерківської міської ради 23 жовтня 2020 року за № 15.2-03/16207 в квартирі за вищевказаною адресою зареєстровані: позивач, його син _____ та його малолітній онук _____

року народження. В позовній заяві до суду позивач зазначив, що його малолітній онук не проживає в даній квартирі. На підтвердження даного факту він надав лист Трушківського старостинського округу № 1 Фурсівської сільської ради Білоцерківського району від 09 листопада 2020 року № 02-25-146, в якому йдеться, про те, що малолітній _____

проживає разом зі своєю матір'ю _____ в приватному будинку за адресою: вул. _____ Білоцерківський район, Київська область. У зв'язку з цим, на думку позивача, його онук втратив право користування квартирою, тому він звернувся до суду з відповідним позовом.

Із матеріалів справи вбачається, що батьки малолітнього перебували в шлюбі і проживали у вищевказаній квартирі, а з 2018 року після розірвання шлюбу вони стали проживати окремо. Батько залишився проживати в даній квартирі, а мати разом з малолітнім сином переїхала на постійне місце проживання до с. Трушки Білоцерківського району Київської області.

27 січня 2021 року дане питання розглядалося комісією з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради у присутності дружини позивача та матері малолітнього, яка представляє інтереси дитини в суді. Мати дитини

повідомила, що заперечує щодо зняття з реєстрації місця проживання сина у зв'язку з відсутністю підстав. Батько малолітнього не з'явився на засідання комісії, хоча був повідомлений належним чином. Комісія дійшла до висновку, що визнання малолітнього таким, що втратив право користування житловим приміщенням, в якому його батькові на праві спільної часткової власності належить 1/3 частка не відповідає інтересам дитини, призведе до звуження обсягу існуючих його житлових прав і порушення охоронюваних законом інтересів.

Статтею 47 Конституції України встановлено, що ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дитини. Зокрема, згідно із частиною 7 статті 7 Сімейного кодексу України - дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених Конституцією України, Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Частиною 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року) визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питанням соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Згідно зі статтею 7 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» - зняття з реєстрації місця проживання особи за заявою законного представника здійснюється за згодою інших законних представників.

Відповідно до частини 2 статті 141 Сімейного кодексу України - розірвання шлюбу між батьками, проживання їх окремо від дитини не впливає на обсяг їхніх прав і не звільняє від обов'язків щодо дитини. Згідно із частиною 2 статті 11 Закону України «Про охорону дитинства» кожна дитина має право на проживання в сім'ї разом з батьками або в сім'ї одного з них та на піклування батьків. А статтею 18 вищевказаного Закону окреслено, що діти - члени сім'ї наймача або власника жилого приміщення мають право користуватися займаним приміщенням нарівні з власником або наймачем. Абзацом третім частини 2 статті 3 Сімейного кодексу України визначено, що дитина належить до сім'ї своїх батьків і тоді, коли спільно з ними не проживає.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами дитини, відповідно до частини 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікованої Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року), статті 47 Конституції України, частини 2 статті 3, частини 7 статті 7, статті 19, частини 2 статті 141 Сімейного кодексу України, частини 2 статті 11, статті 18 Закону України «Про охорону дитинства», «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», статті 7 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», , статті 40 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, орган опіки та піклування - виконавчий комітет міської ради дійшов до висновку:

1. Визнання малолітнього року народження, таким, що втратив право користування квартирою за адресою: б м. Біла Церква, Київська область, вважати недоцільним, оскільки це призведе до звуження обсягу його існуючих житлових прав та порушення охоронюваних законом інтересів.

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Возненко К.С.

Міський голова

Геннадій ДИКИЙ